

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžp/4/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201731
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201731.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: Lesoochranské zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík, č.26, IČO: 313 03 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova č.20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra č.1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra životného prostredia Slovenskej republiky č.6011/2012-1.10(32/2012-rozkl.) zo dňa 10.júla 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. februára 2013, č.k. 2S 307/2012-77, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.februára 2013, č.k. 2S 307/2012-77 m e n í tak, že konanie z a s t a v u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo dňa 27.februára 2013, č.k. 2S 307/2012-77, zamietol žalobu a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministra životného prostredia Slovenskej republiky č.6011/2012-1.10 (32/2012-rozkl.) zo dňa 10.júla 2012 (ďalej len „žalovaný“ a „rozhodnutie žalovaného“), ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie žalovaného č.4093/2012-2.2 zo dňa 12. apríla 2012. Prvostupňovým rozhodnutím bola povolená výnimka zo zákazov ustanovených v § 35 ods.1 písm. a) a f) zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ochrane prírody“ alebo „zákon“) a podľa § 40 ods.2,3 písm. c) zákona bolo žiadateľovi, Poľovníckemu združeniu Richtárovo - Válská, povolené v období od 01.06.2012 do 30.11.2012 usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Richtárovo, držať ho a prepravovať. Krajský súd skonštatoval, že žalovaný síce v správnom konaní postupoval v rozpore so zákonom o ochrane prírody v spojení s § 3 ods.2 a § 33 ods.2 zákona č.71/1967 Zb. (Správny poriadok), keď žalobcovi neumožnil

vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia a prípadne navrhnúť ich doplnenie, mal však za preukázané, že v priebehu konania žalobca v zmysle zákona č.211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) požiadal o sprístupnenie listinných podkladov, ktoré mu aj boli zaslané a teda mal možnosť s podkladmi rozhodnutia sa oboznámiť; podľa názoru krajského súdu mu preto nič nebránilo na ne vhodne a včas reagovať, ak to považoval za vhodné. Uvedený procesný nedostatok v postupe žalovaného preto nemal vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného v zmysle § 250j ods.2 písm. e) O.s.p. Vo vzťahu k hmotnoprávnej stránke veci krajský súd poukázal na to, že nie je oprávnený spochybňovať údaje organizácií Štátnej ochrany prírody SR o pozitívnom vývoji populácie medveďa hnedého na Slovensku a tým aj splnenie podmienky na povolenie výnimky, ktorou sa neohroz zachovanie populácie tohto druhu, a taktiež nie je oprávnený posúdiť ani existenciu inej reálnej alternatívy (odchyt a umiestnenie do niektorej ZOO, keď žiadna neprejavila taký záujem). Navyiac z povahy veci považoval za zrejmé, že pokiaľ v dôsledku synantropizácie medveďa hnedého v posudzovaných lokalitách dochádza k ohrozeniu zdravia a bezpečnosti obyvateľov, nie je možné v reálnom čase situáciu riešiť inak ako udelením výnimky na usmrtenie tohto živočícha.

V danej veci žiadateľ podľa názoru krajského súdu podložil svoju žiadosť dôkazmi, ktoré dostatočne preukazujú dôvodnosť obavy o bezpečnosť a zdravie obyvateľov dotknutej obce. Medvede, pohybujúce sa v blízkosti ľudských obydľí, sú dôkazom synantropizácie medveďov v danej lokalite a nepochybne predstavujú skutočné nebezpečenstvo pre ľudí, ktorí sa celkom prirodzene cítia ohrození. Záujem na ochrane prírody musí za daných okolností ustúpiť prioritnému záujmu na ochrane života a zdravia obyvateľov, tak ako to predpokladá právny poriadok. Na tom základe krajský súd dospel k záveru, že podmienky pre povolenie výnimky podľa § 40 ods.3 písm. c) zákona o ochrane prírody sú splnené.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods.1 O.s.p., keďže žalobca v konaní nemal úspech.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním. Namietol nesprávnosť záveru krajského súdu ohľadom toho, že na základe podkladov získaných na základe zákona o slobode informácií mal možnosť oboznámiť sa s pokladmi rozhodnutia žalovaného a navrhnúť ich doplnenie, lebo taký stav nezodpovedá jeho právam účastníka konania. Ďalej namietol, že tvrdenie o pohybe medveďov v intraviláne obce Válská nebolo nijako konkretizované a nie je preto jasné, či ide o tvrdenie žiadateľa alebo iných osôb. Zo záznamu z pracovného stretnutia zoológov ŠOP SR zo 17.02.2011 pritom vyplýva, že škoda na poľnohospodárskych kultúrach, poľovnej zveri, včelstvách, majetku, hospodárskych zvieratách má byť preverená zo strany orgánov štátnej ochrany prírody a že vyjadrenia obcí k žiadosťiam o odstrel medveďa hnedého sa bez predchádzajúceho oboznámenia príslušnej organizačnej jednotky ŠOP nebudú zohľadňovať. Práve s ohľadom na uvedený záznam malo byť stanovisko ŠOP v danom konaní skonfrontované s vyššie uvedenými zásadami. Za toho stavu nie je možné konštatovať, že by neumožnenie oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia nebolo takou vadou konania, ktorá nemala vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil, rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že žalobca ním nespochybňuje účelnosť povoľovania výnimiek a nedotýka sa záujmu na ochrane života a zdravia obyvateľstva, napáda iba procesný postup žalovaného, ktorý nemal žiadny dopad na výsledné povolenie výnimky. Pokiaľ v odvolaní poukazuje na záznam z pracovného stretnutia zoológov, rozšíril tým svoje žalobné námietky, čo je v správnom súdnictve neprípustné, v rozpore s koncentračnou zásadou vyjadrenou v ustanovení § 250h ods.1 O.s.p. O možnosti uplatniť svoje právo nahliadnuť do spisu a vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia bol žalobca upovedomený riadne a včas listom z 09.03.2012. Zo žiadneho ustanovenia správneho poriadku pritom nevyplýva povinnosť správneho orgánu zaslať fotokópie celého spisového materiálu, a to ani na jeho žiadosť.

Žalovaný poukázal na to, že prioritný záujem na ochrane života a zdravia ľudí v zmysle § 40 ods.3 písm.

c) zákona o ochrane prírody nevyžaduje vznik škodlivého následku na zdraví alebo bezpečnosti ľudí, ale preferuje ochranu týchto záujmov pred vznikom škodlivého následku. Žalobca sa počas celého konania nevyjadril k potrebe povolenia výnimky ani nepodal žiadny návrh alternatívneho riešenia problému.

Výnimka bola povolená na obdobie od 01.06.2012 do 30.11.2012, uplynutím tejto lehoty povolenie výnimky stratilo v zmysle § 89 ods.3 písm. b) zákona o ochrane prírody platnosť. Ak by rozhodnutie žalovaného bolo zrušené a vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie, žalovaný by nemohol konať inak, len konanie zastaviť podľa § 82 ods.9 písm. a) zákona o ochrane prírody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, týkajúce sa povolenia výnimky na odstrel jedného jedinca medveďa hnedého podľa § 40 ods.2, 3 písm. c) zákona o ochrane prírody.

Podľa § 89 ods.3 písm. b) zákona o ochrane prírody rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Podľa § 82 ods.9 písm. a) zákona o ochrane prírody orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 72/2013 z 24.júna 2014 „neplatnosť povolennej výnimky na odstrel chráneného živočícha, spôsobená

uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Správny orgán preto môže (ba dokonca musí zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu správneho konania“.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Povolenie výnimky v danom prípade stratilo platnosť dňom 01.12.2012, výnimka teda zanikla a neexistuje. Zanikol tak predmet konania v správnom súdnictve, v ktorom už nie je možné vychádzať z existencie povolenia výnimky a už by nebolo ani účelné, aby súd rozhodnutie, ktorého obsahom povolenie výnimky je, zrušil a vrátil žalovanému na nové konanie o rozklade, v ktorom by žalovaný musel postupovať podľa § 82 ods.9 písm. a) zákona o ochrane prírody.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods.1 v spojení s § 146 ods.1 písm. c) O.s.p., keďže konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.